

K·MEO

UN USUARI EMPRENYAT

Sabotatge als gasoductes

Quedi clar d'entrada. No sóc polític ni ganes. Per una vegada el problema no és rus ni ucraïnès ni punyetes. El responsable del boicot als gasoductes sóc jo. Pietro de la Escalinata Garcia, nascut –ja de gran– a una illa mediterrània, pescador i campió regional d'immersió lliure. OK? Doncs segueixo.

Malgrat ser pescador, sóc humà. No mato els peixos per plaer. És el meu ofici. El meu pare era botxí, o sigui que alguna cosa hem avançat, però he de confessar que tinc coses seves. La mala llet, per

exemple.

Estic fins els ous del llenguado dels polítics russos, ucraïnesos, lituans, albanesos, nigerians i tots els que coneixem de cada dia. Estic tip de guerres de pressions, d'atacs als pobres que treballem el peix, la carn o els camps. Tinc una dona, no gran cosa però és la meva i tres fills i un puto sogre que no s'acaba de morir mai, i els he d'alimentar i d'escalfar i de comprar-los sabates. I els putos polítics amb les seves guerres no hem donen cap opció per complir aquestes necessitats bàsiques. Aquest hivern, tota la meva família –excepte el sogre– ens morirem de fred, de gana o de por.

Per això he decidit, esconyar el puto gas. Una immersió, un punxó i a prendre pel cul. Si a casa no tenim gas, el món tampoc.

No podien arribar a acords polítics? No estaria bé que els amos del món s'adonessin que si ens maten a tots no tindran a qui manar?

Estic força emprenyat. Aquestes coses em toquen el voraviu i els aviso. Si les coses segueixen així, em carrego el Kremlin, la Casa Blanca –la Rosada per si de cas–, la ONU, el Parlament Europeu i el Vaticà.

Jo vull gas a casa. I a preu de gas.

Atentament: Pietro de la Escalinata Garcia.

GARSA PROSTÀTICA

BRASIL, LA SEGONA PART

Eleccions al Brasil

A vegades passa, els jugadors surten al camp amb un excés de confiança i perden el partit per golejada. Això és el que va succeir entre la torcida brasilera, un dia en que la Cachaça havia circulat més del compte degut a una victòria de la selecció. Resultat: Van escollir a Bolsonaro com a president.

D'això en fa tres anys (cada any igual a quinze minuts i equival a una primera part de partit). Brasil, en aquesta mitja part ha anat al vestidor amb una derrota històrica. L'Amazònia en flames, misèria social, sanitat vergonyant... són algunes de les tàctiques que l'ex militar Bolsonaro, armamentista, negacionista durant el Covid, masclista de vòmit, anti feminista, fòbic racial... ha utilitzat per arribar a aquests resultats vergonyós de la seva selecció.

Queda la segona part. Els brasilers tenen la possibilitat encara de remuntar el resultat, però cal un canvi d'entrenador ja. D'acord en

que Brasil ja no és el que era, però encara la toquen. Només que canviïn el color de la papereta electoral, tindran molt de guanyat. El candidat Lula da Silva, no és un mag, amb ell, la selecció també va perdre partits, però amb dignitat.

El problema és que van haver-hi quaranta milions d'aficionats a la Cachaça, el vot favorable a Bolsonaro no es pot explicar d'altre manera, que o deixen el destil·lat el dia abans de les eleccions, o el Brasil baixarà a segona divisió i no en futbol només, sinó com a país que podria ser i mai no ha estat.